

РЕШЕНИЕ

№ 713

Гр. Перник, 18.11.2014 година.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, в публично съдебно заседание проведено на двадесети октомври през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

Съдия: Ивайло Иванов

при съдебния секретар В.Х., като разгледа докладваното от съдия Иванов административно дело № 476 по описа на съда за 2014 година, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба на В.Д.И. от гр. ***** 7, чрез адвокат Т.К.Б. от САК против Заповед № ЧР – 178/06.06.2014 година на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури (ИАРА). С оспорената заповед е прекратено служебното правоотношение по което жалбоподателят е страна, на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, поради съкращаване на длъжността заемана до този момент от служителя.

Жалбоподателят твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна и необоснована. Заявява, че съкращаване на длъжността главен експерт в ИАРА, отдел „Финансово – счетоводно обслужване“, дирекция „АПОФСДУСИО“ не е извършвано, както и че длъжността съществува и към настоящия момент, тъй като към датата на връчване на обжалваната заповед броят на служителите в ИАРА не е намален, както не е намален и броят на служителите в дирекция „АПОФСДУСИО“. Като основание за твърдението си жалбоподателят сочи в липса на изменение на Устройствения правилник на ИАРА към момента на издаване на заповедта и липса на изменение на функциите на дирекция „АПОФСДУСИО“. Жалбоподателят твърди, че и към настоящия момент дейността в агенцията, с която е била ангажирана, се изпълнява в дирекция „АПОФСДУСИО“ и се състои във финансово – счетоводна дейност, отчитане на средства и лимити за обслужване на териториалните звена и централното управление на ИАРА, разработване на разчети по програми и проекти на Европейския съюз, които са основните функции на дирекция „АПОФСДУСИО“, установени в чл. 12, т. 18 – т. 29 от Устройствения правилник на ИАРА, непремахнати и към датата на постановяване на оспорената заповед. С оглед на изложеното жалбоподателя В.Д.И. твърди, че в процесния случай не е осъществен фактическият състав на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, посочен като основание за прекратяване на служебното й

правоотношение. Жалбоподателят сочи още, че с издаването на процесната заповед административният орган е нарушил принципа на равенство, прогласен с чл. 8 от АПК, за еднакво третиране на сходните случаи в условията на оперативна самостоятелност, с което на свой ред са нарушени и принципите за предвидимост и последователност, заложиени в чл. 13 на АПК.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателя чрез процесуалния си представител адвокат Т.К.Б. поддържа жалбата. Подробни съображения развива в представените писмени бележки. Претендира присъждане на направените съдебни разноски. П

В проведеното съдебно заседание ответника по жалбата изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури редовно призован не се явява и не изпраща представител.

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна - адресат на оспорената заповед и срещу акт, подлежащ на съдебно обжалване, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Административен съд Перник в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), във връзка с чл. 144 от АПК приобщените по делото доказателства, а именно:

- длъжностно разписание на ИАРА в сила от 05.06.2014 година;
- длъжностно разписание на ИАРА в сила от 24.04.2014 година;
- длъжностна характеристика, утвърдена от главния секретар на ИАРА на 30.10.2013 година, за длъжността главен експерт в ИАРА, дирекция „АПОФСДУСИО“, отдел „Финансово-счетоводно обслужване“, длъжностно ниво КДА: 7, експертно ниво 3;
- длъжностни характеристики, утвърдени от главен секретар на ИАРА на 09.06.2014 година, за длъжностите в Дирекция „АПОФСДУСИО“, отдел „Правно-нормативно обслужване и човешки ресурси“, отдел „Връзки с обществеността и административно информационно обслужване“ и отдел „Финансово-стопанско обслужване“, включително длъжностна характеристика за длъжността „Старши счетоводител“ в ИАРА, дирекция АПОФСДУСИО, отдел „Финансово стопанско обслужване“, длъжностно ниво 9, експертно ниво 5

приема за установено от фактическа страна следното:

Към датата на издаване на обжалваната заповед В.Д.И. е заемала длъжността „Главен експерт“ в ИАРА, отдел „Финансово – счетоводно обслужване“, дирекция „Административно – правно обслужване, финансово – стопански дейности и управление на собствеността и информационно обслужване“ (АПОФСДУСИО) на основание заповед за преназначаване № ЧР31/22.01.2014 година на изпълнителния директор на ИАРА.

Видно от длъжностно разписание на ИАРА, в сила от 24.04.2014 година регламентира като структурно звено на ИАРА и част от общата

администрация на агенцията, дирекция „АПОФСДУСИО“, структурирана в четири отдела – „Правно – нормативно обслужване“, „Административно – информационно обслужване“, Финансово – счетоводно обслужване“ и „Управление на собствеността“. Съгласно това разписание в отдел „Финансово – счетоводно обслужване“, предвидени към този момент за заемане са четири длъжности от общо 6 лица персонал; „началник отдел“ - 1 щатна бройка, „главен експерт“ - 2 щатни бройки, „старши счетоводител“ - 2 щатни бройки и „счетоводител“ - 1 щатна бройка. С влизането в сила на новото длъжностно разписание на ИАРА на 05.06.2014 година, Дирекция „АПОФСДУСИО“ е вътрешно реструктурирана, като е разделена на три отдела, а именно: „Правно – нормативно обслужване и човешки ресурси“, „Връзки с обществеността“ и „Финансово – стопанско обслужване“. Относно към настоящия спор и предвид твърденията на жалбоподателя, отдел „Финансово – счетоводно обслужване“ съгласно новото длъжностно разписание не съществува като наименование. Създаден е отдел с наименование „Финансово – стопанско обслужване“, структуриран в предвидени за заемане четири длъжности от общо десет лица персонал: „началник отдел“ - 1 служител, „старши счетоводител“ - 4 - ма служители, „счетоводител“ - 3-ма служители и „главен специалист“ - 2-ма служители.

С обжалваната заповед № ЧР-178/06.06.2014 година изпълнителният директор на ИАРА е прекратил служебното правоотношение с жалбоподателя В.Д.И., заемала към този момент длъжността „главен експерт“ в ИАРА, дирекция „АПОФСДУСИО“, отдел „Финансово – счетоводно обслужване“, длъжностно ниво по КДА: 7, експертно ниво 3. Като правно основание за прекратяване на служебното правоотношение е посочена разпоредбата на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, във връзка с чл. 5, ал. 1, т. 16 от Устройствения правилник на ИАРА, във връзка с утвърдено длъжностно разписание на ИАРА, в сила от 05.06.2014 година.

При така установената фактическа обстановка след преценка на доказателствата представени и приобщени във връзка със спора, след извършена проверка на оспорения административен акт по реда на чл. 168 от АПК и на всички основания по чл. 146 от АПК настоящия съдебен състав на Административен съд Перник достигна до следните правни изводи:

Оспорената заповед е издадена от изпълнителния директор на ИАРА, който съгласно разпоредбата на чл. 5, ал. 1, т. 15 от УПИАРА, във връзка с чл. 108, ал. 1 от ЗДСл, е орган по назначаването, което прави заповедта издадена от компетентен административен орган и в рамките на законовите му правомощия.

Обжалваната заповед е издадена в установената в чл. 108, ал. 1 от ЗДСл писмена форма и съдържа задължителните реквизити, а именно: изрично посочено основание за прекратяване на служебното правоотношение – чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, дължимите обезщетения - за изплащане на неизползвания платен годишен отпуск за текущата календарна година, правото за който не е погасено по давност на основание чл. 61, ал. 2 от ЗДСл, както и за обезщетение по чл. 106, ал. 4 от

ЗДСл за неспазен срок на предизвестие от органа по назначаването. Заповедта съдържа още вписан придобития от жалбоподателя ранг на държавна служба, както и посочен ред и срок за обжалване. Предвид така установеното следва извод, че оспорената заповед е издадена при спазване на административнопроизводствените правила.

По същество:

Понятието „длъжност в администрацията“, дефинирано в чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на единния класификатор на длъжностите в администрацията (НПКДА), е определено като „нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика“. Предвид това във всеки случай, в който орган по назначаването твърди, че са налице предпоставки за едностранно прекратяване на служебно правоотношение на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, следва да се установи безспорно, че заеманата от съкратения служител длъжност както вече не фигурира, като нормативно определена позиция (наименование) в длъжностното разписание на дадена администрация, така и не съществува като система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика или ако съществува, е намален броят на служителите, ангажирани с изпълнението ѝ.

В настоящия случай се установява, видно от представените длъжностни разписания, едното относимо към съществуващото служебно правоотношение и второто релевантно към неговото прекратяване, че към датата на издаване на оспорената заповед, с длъжностно разписание на ИАРА, утвърдено от изпълнителния директор на ИАРА, в сила от 05.06.2014 година, е извършена структурна промяна в дирекция „АПОФСДУСИО“, като в дирекцията не е обособен отдел с наименование „Финансово – счетоводно обслужване“. Структуриран е отдел „Финансово – стопанско обслужване“, който предвид името на дирекцията, част от структурата на която е, се явява приемник на заличения като наименование, в който отдел длъжност в администрацията „главен експерт“, каквато жалбоподателя И. е заемала до този момент, не е предвидена, т. е. такава не съществува като нормативно определена позиция (наименование) в длъжностното разписание. Фактът на увеличаване щатната численост на посочения отдел посредством увеличаване щатните бройки, за „старши счетоводител“ - от 2 на 4 щатни бройки, „счетоводител“ - от 1 на 3 щатни бройки и предвидени 2 щатни бройки за „главен специалист“, обосновава извод за реално съкращаване. Длъжността „главен експерт“ е заличена от длъжностното разписание на отдела. Налице е реално съкращаване на длъжността. Налице е първата предпоставка за едностранно прекратяване на служебно правоотношение от органа по назначаването на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл.

На следващо място твърдението, че длъжността „главен експерт“ е идентична с длъжността „старши счетоводител“, поради което длъжността продължава да съществува като система от функции, задължения и

изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика също е неоснователно. Въпреки че част от функциите, задълженията и изискванията за длъжността, заемана от жалбоподателя И. към датата на издаване на оспорваната заповед, са включени в характеристиката за длъжността „старши счетоводител“, съществуваща и в новото длъжностно разписание като част от отдела и независимо, че двете длъжности са експертни, с аналитични и/или контролни функции, същите са с различни длъжностни - съответно 7 и 9 и експертни - съответно 3 и 5, нива. Освен разликата в нивата е налице разлика и във функциите и задълженията на посочените длъжности, които са регламентирани в нормите на чл. 7, ал. 2 и ал. 10 от НКДА. Обстоятелството, че част от функциите и задълженията на длъжността „главен експерт“ се установяват в длъжността „старши счетоводител“ се дължи на нормативно установените изисквания към всяка една от позициите и не води до идентичност на експертните длъжности, които са с различни нива и различни функции и задължения. Касае се за различни нормативно определени позиции съгласно НПКДА. Колкото до вменияването на част от функциите на длъжността „главен експерт“ за изпълнение от други длъжности, същото като дейност по оптимизация на държавната администрация е следствие от преценка на административния орган по целесъобразност и не подлежи на съдебен контрол. Но извършването му в случая е довело до премахване на посочената длъжност от администрацията на посочения отдел на ИАРА. Изводът е, че длъжността, заемана от жалбоподателя И. не съществува като функционално единство към датата на издаване на процесната заповед. Следователно реализирана е и втората предпоставка за едностранно прекратяване на служебно правоотношение от органа по назначаването на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл.

Предвид гореизложено при извършената проверка за законосъобразността на оспорения административен акт по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК и на основанията по чл. 146 от АПК настоящия съдебен състав констатира, че обжалваната заповед е издадена от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия и в изискуемата от закона форма. Същата не противоречи на материалноправните норми, съответства на целта на закона, като по отношение издаването ѝ не е установено наличие на нарушение на административнопроизводствените правила. Издаденият административен акт е правилен и законосъобразен, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Относно разноските:

С оглед изхода на делото направеното искане от страна на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на направените съдебни разноски следва да се остави без уважение.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК настоящия съдебен състав при Административен съд - Перник

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В.Д.И. от гр. ***** 7, чрез адвокат Т.К.Б. от САК против Заповед № ЧР – 178/06.06.2014 година на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури, с която е прекратено служебно й правоотношение на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за държавния служител.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: /п/